

TRANSLATIO CORPORIS S. ODILONIS

A Rogerio Bituricensi archiepiscopo facta anno 1345.

(Bibliotheca Cluniacensis, p. 345. ex chartulario Silviniacensi.)

ROGERIUS, permissione divina Bituricensis archiepiscopus, universis Christi fidelibus salutem in Domino sempiternam.

Noveritis quod de licentia et mandato sanctissimi in Christo Patris domini nostri, domini Clementis, digna Dei providentia papæ sexti, nos una cum reverendis in Christo Patribus domnis Capitulien. Augustinorum, et Saulonien. Prædicatorum ordinis episcopis et quamplurimis abbatibus, prælatis et personis ecclesiasticis ad hæc vocatis, et insimul in ecclesia Silviniacensi Cluniacensis ordinis Claromontensis diocesis, congregatis, venerabile corpus almi confessoris B. Odilonis de loco in quo hæcenus ibidem tumulatum exstitit solemniter relevavimus, juxta sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ traditam nobis formam, ordinationem atque modum, ac ipsius S. confessoris caput et alia corporis membra vidimus, et propriis manibus tetigimus, tenuimus et palpavimus, et eadem in capsâ posuimus et recondidimus honorifice et decenter. Nos enim, pensatis hujusmodi sancti confessoris meritis, quæ nos ad sui revelationem adduxerunt devote et attraxerunt, cupientes totis viribus incrementum laudis et honoris ejusdem exercere, ut a Christi fidelibus congruis honoribus et laudibus decoretur, et etiam ve-

neretur, necnon ut ecclesia memorato eo libentius causa devotionis ab ipsis Christi fidelibus visitetur ac etiam frequentetur, de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum, et beati Stephani protomartyris patroni nostri, ejus auctoritate confisi, omnibus vere pœnitentibus et confessis, qui in ejusdem almi confessoris festivitibus, et specialiter in die revelationis ejusdem, et per ipsius octavas, ipsam ecclesiam annis singulis visitaverint, quadraginta dies de injunctis sibi pœnitentiis futuris et perpetuis temporibus duraturis, misericorditer in Domino relaxamus. Præterea volumus et concedimus de speciali gratia quod quilibet prædicator qui in ecclesia præfata populo ibidem existenti verba divina prædicabit, omnibus vere pœnitentibus et confessis, qui in prædicatione ejusmodi præsentibus extiterint, ex parte et auctoritate nostra viginti dies de indulgentia concedere valeat et conferre, quando et quotiescunque prædicationis officium contigerit exercere. In quorum omnium testimonium præsentibus litteras fecimus munimine nostri sigilli roborari. Datum apud Tolon. Claromontensis diocesis, nostram provinciam visitantes, die 21 Junii, anno Domini 1345. *Signatum*: Guillelmus Vincenti.

ANNO DOMINI MXLVIII

BERNO

ABBAS AUGIÆ DIVITIS

NOTITIA HISTORICA

(Ex Joannis Egonis libro De viris illustribus Augiæ Divitis, apud Bernardum Pezium, Thezaur. I, III, 587.)

Bernonem, quem alii Bernardum malunt vocare, ex monacho Prumiensi a S. Henrico imperatore Augiensi cœnobio præfectum, præstantissimis Augiæ doctoribus jure comparandum, aut etiam plerisque præferendum existimo. Inter poetas enim sui ævi fuit excellens. Rhetor facundus, philosophus præ-

stans, musicesque adeo peritus, ut doctissimis illam commentariis illustrarit; litteris etiam in sacris ita nobiliter instructus, ut omnes in non exigua sui admirationem rapuerit. Composuit plurimos tractatus, de quibus auctores qui de scriptoribus ecclesiasticis libros edidere, ut Trithemius, Bellarminus, Ar-

Antonius Possevinus meminerunt, A sed de hac ego nunc iudicium meum suspendo.

tes :
 issæ lib. 1, qui multoties excusus,
 om. XI Biblioth. Patrum est inser-

dalrici lib. 1, qui editus est tom. IV
 tu Domini ad Aribonem archiepisco-
 ib. 1.

atuor Temporum lib. 1.

bbati lib. 1.

um ad fratres quam alios lib. 1.

ad diversos lib. 1.

l Pilegrinum Coloniensem archiepi-
 cujus originale se habuisse scribit

itis musicæ lib. 1.

monochordi lib. 1.

Alemannorum lib. 1, prout refert
 prologo Chronici sui Hirsaugiensis,
 x eo aliisque historicis multa in
 am inseruisse, quam tamen Aleman-
 m mihi videre nunquam contigit.
 cerea fertur plura alia, inter quæ non
 is esse quoque Vitam S. Meginradi
 s supra auctorem feci anonymum;

Berno, quod huc quoque spectare visum est, S. Henrico imperatori charissimus fuit, et ejus in expeditione Italica itinereque Romano individuus comes; unde contigit ut res Augiensis monasterii optime administrarit, insignibusque privilegiis a sede apostolica impetratis adauxerit, S. Marco item Augiensi patrono novam basilicam exstruxit, eamque consecrari fecit anno Christi 1048 pridie solemnitate S. Marci.

Hic gravis etiam lapsus Eckerardi San-Gallensis castigandus venit, qui honori suorum plus æquo favens, ait Bernonem ante prælaturam in S. Gallo fuisse monachum. Sed cum sine ratione solus hoc scribat, neque adeo antiquus sit, non opinor fidem apud ullum mereri; præsertim cum Hermangum Contractum, qui Bernonem novit, magistrumque in Augia habuit, et Annales Augienses Germanice elucubratos Arnoldumque Wionem repugnantes habeat, qui expresse testantur Bernonem Prumiensis cœnobii monachum fuisse. Obiit tandem bonus Berno, annis et meritis æque maturus, non sine certa magnæ sanctitatis opinione anno Christi 1048, 11 Idus Junii, et in S. Marci a se constructa basilica tumulatus est.

NOTITIA LITTERARIA

(Apud Oudin, *Comment. de Scriptoribus et scriptis eccles. II*, 598.)

Divitis abbas, exstitit primum mo-
 Galli in Germania, ordinis divi Be-
 m diu sub disciplina regulari lauda-
 et, atque animum scientia tum musi-
 iasticarum historiarum excoluisset,
 ad abbatiam Augiæ Divitis prope
 Rhenum, anno 1014 promotus. Quo
 Henricus II et Conradus II ac primo
 quennio claruit Berno, qui Henrici II
 interfuisse ipse inquit cap. 2 *De qui-
 d missæ officium spectantibus*. Quid
 Ecclesiæ præstiterit, docebit Ecker-
 in Vita B. Notkeri Balbuli, cap. 10.
 nes Vossius lib. II, cap. 44, pag. mihi
 Bernonem facit Hincmari Remensis
 discipulum, cui rei indicio esse videtur
 Hincmari ad Æneam Parisiensem
 um ex Vaticana bibliotheca Baronius
 ibus, ad annum 912, Verum aperte
 et fallit, id enim intelligendum est
 ero annis centum seniore, abbate
 nsis Ecclesiæ, qui anno 912 Burgun-
 cœnobio Balmensi, a se nuper fun-
 Turonensem clericum, musicum et
 Turonensis Ecclesiæ anno 901 fa-

ctum, monastico cucullo ibidem indutum, monaste-
 rii scholæ præposuit; de quo etiam intelligi debent
 quæ Eckerardus habet supra citatus in Vita Notkeri
 Balbuli, cap. 10. Et sane tempus Bernonis Augiensis
 abbatis cum ætate Hincmari Remensis archiepiscopi
 ejusque discipulatu stare nequaquam potest. Exstat
 ab eo scriptus libellus *De quibusdam rebus ad missæ
 officium pertinentibus*, editus primum inter scripto-
 res De divinis officiis, collatus ad mss. codd. studio
 et cura Melchioris Hittorpii, Coloniae 1568 et Parisiis
 1610, pag. 661 in folio. Item Venetiis seorsim 1572,
 in 8, cum aliis ejusdem argumenti. Hinc translatus
 in Bibliothecam Patrum editionis Parisiensis 1575,
 tomo IV, col. 572; anni 1589, tomo VI, col. 709,
 anno 1610, ibidem tomo X, pag. 697; editionis Co-
 loniæ 1618, sæculo seu tomo XI, pag. 51; item
 Parisiensis anni 1624, tomo X, pag. 697; Lugdu-
 nensis 1677, tomo XVIII, pag. 56. Idem ornatiori
 Latinitate expolivit Vitam S. Udalrici Augustini
 episcopi, quam habes apud Surium die 4 Julii. Hanc
 autem ante Bernonem conscripserunt alii duo,
 quorum primus anonymus seu Gerardus presbyter,
 sancti Udalrici discipulus; alter, Gebhardus Au-
 gustanus episcopus, qui eundem quoque vidisse
 potuit. De his anterioribus ita Gerardus Joannes